

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL

Prețul abonamentului:
 pe un an . . . . . 8 coroane
 > 1/2 > . . . . . 4 >
 > 1/4 > . . . . . 2 >
 Prețul unui număr 20 fil.

Redactor responsabil:
OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea : Caransebeș, piața Maria Terezia nr.
 Administrația : Caransebeș, strada parcului 774.
 Numărul telefonului : 44.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Cum ne-au primit.

— în anul cel nou. —

În minte'mi vine legenda pasării călătoare. Oamenii nu o cunoștiau, nu o știau prețui. Ea săraca, de obosită, ce era, nu cântă în acea zi. Copii o huiduiră de pe case.

...Dar a doua zi întreg satul asculta cu evlavie cântecul nouei cânterete și preamăritoare a frumsețelor naturii.

Întreg satul ar mai fi ținut-o, cu drag ar mai fi ascultat-o, dar ea plecă departe... departe spre călduroasele ținuturi dela Miază-zi...

Firește asemănarea nu e congruentă

* * *

Am început acest organ de publicitate cu cele mai neprihănite gânduri umblând după idealuri răsadite în adevărată inimă românească. Că aceasta nu e o frază, ci, că încercăm să o ajungem, se poate constata din numerii noștri de până acum.

Dreptaceea ne așteptam dela celelalte ziare, ce apar în limba românească, să judece calm motivele aparițiunei noastre, să ne arate greșelile, de sunt și să ne indice calea, ce ei o cred de corectă. Aceasta se aștepta dela o presă obiectivă, condusă de principii și nu de spiritul de speculă.

Aceasta cere și buna creștere, ca atunci, când discuți principii, să nu le presari cu personalități. Deși noi de altă parte bine știm, că prin ziarele noastre chiar și polemiile literare se coboară totdeauna. jos... jos de tot pe scara personalităților.

Va să zică, să o spunem drept și pe șleau; nu ne-am așteptat, ca

presa română să ne primească bine fiindcă, s'o spunem iar pe șleau, dela început au văzut, că eventual perd terenul.

În fruntea acestei prese de speculă isonul îl poartă cele două foi din tiparnița lui Birăuț. Cu o îngâmfare marțială de parvenit ne gratifică cu titlul de »fițuică« și dupăce crede, că ne-a executat, trece la ordinea zilei.

Nu știm unde și-au căpătat brevetul pentru o așa făloșie cei dela foaia lui Birăuț, or de când cred, că au ajuns așa temute condee?

Dacă ne uităm la rezultatele, ce le-au ajuns cele din foi din Budapesta trebuie să constatăm, că ele numai au spart societatea românească, pe când cu toții știm, că menirea unei foi e tocmai închegarea societății.

La așa foi însă lucru de căpetenie e specula, care de multe-ori nu reușește. Și când vezi, că nu merge, când vezi, că mai ai și concurenți, mirare e, că cazi în *frigurile de speculă*?

* * *

Marea prăpastie, ce e între unele foi române și opinia publică, se poate vedea din călduroasa primire, ce ni s'a făcut din partea publicului. Nu înțelegem faptul, că s'au grăbit să ne aboneze ziarul, dar sulevez împrejurarea, că articolele noastre au lăsat pretutindenea materie de discuție, tactica noastră a aflat aprobări din partea tuturor păturilor societății.

Iar părerea opiniei publice ne e cu mult mai scumpă, decât invectivele presei de speculă. Doar opinia publică face ziaristica și viceversa. Opinia publică și politica ziarelor în

cele mai multe cazuri ar trebui să se acopere una pe alta..

Și asta la noi nu a fost. Mare e nemulțămirea poporului cu politica stearpă de până acum. Deputații naționaliști au trebuit să constate, cum perd terenul de sub picioare. Un dor spre ceva, ce ar trebui să vie, cuprinsese societatea românească. Fiecare își punea întrebarea: nu s'ar putea eventual începe și o altă politică?

Pentru mulțămirea și satisfacerea acestor suflete, pe cari le tinjia prezentul jalnic și nesigur al neamului nostru, pentru-ca să facem un serviciu neamului, am început munca noastră.

În așteptările noastre nu ne-am înșelat. Lipsă a fost de politica nouă, care noi o reprezentăm și al cărei program l'am spus în numerii precedenți.

Farul, spre care tindem, e fericirea neamului nostru și dela calea noastră nu ne va abate nici o bârfeală, nici-o pedică, fiindcă atunci, când e vorba de neamul nostru, pedecă nu cunoaștem.

Semnele timpului

După «Lupta» vine «Poporul Român». Nici nu se putea altfel. Doară ambele foi au un singur stăpân, pe Birăuț. Cu acest om nu ne ocupăm, pentrucă nu merită să stăm de vorbă cu un om, carele azi e naționalist, înjurând pe Magiari, iar mâine îl vezi în adunarea socialiștilor, înjurând pe Români. E trist semn al vicții noastre românești, că astfel de oameni, cari n'au nimic în lume, să ajungă a trece drept conducătorii unui popor.

Dar să lăsăm figurile triste și să trecem la meritul lucrului. «Poporul Român» în numărul 52 din nou aduce o minciună.

Ne spune adecă, că mai zilele trecute ar fi fost la Budapesta niște țărani din granița militară, ca să se plângă ministrului în cauza averilor grănicerești. Țăranii ar fi căutat și pe dl C. Burdia, carele însă «ar fi simțit mirosul de opincă» și nu a fost *acasă* pentru deputația țărănească.

Câte vorbe, atâtea minciuni! Dl C. Burdia s'a ridicat dela opincă și n'are datina să fugă de opincă, ci unde numai poate sare în ajutorul țaranului român, fără a aștepta dela acesta remunerație, cum fac mulți naționaliști. Doară dl C. Burdia ne-a dat destulă dovadă, de când se află în parlamentul țării și de când îi este dată posibilitatea să lucreze pentru popor, că și face mai mult, decât toată ceata națională la olaltă. Celind cele din «Poporul Român», am crezut, că e poate vre-o neînțelegere la mijloc. Sunt 2 săptămâni, de când «Lumina» din Budapesta ne-a împărțit, că redactorii dela «Lupta» și «Poporul Român» s'ar fi bătut și atunci unul dintre ei a alergat la dl C. Burdia să-și ofere serviciile, punându-i în vedere, că va scoate o broșură despre nemerniciile dela amintitele foi. Se zice, că dl C. Burdia a întors denunțantului spatele, carele arămas cu gura căscată și cu convingerea, că dl C. Burdia, în activitatea sa, n'are lipsă de denunțanți, cari azi sunt naționaliști, mâne socialiști, iar poimâne Dzeu mai știe ce. N'am cetit în «Lupta» sau «Poporul Român» vre-o desmințire a celor scrise în «Lumina» și trebuie să presupunem, că toate corespund adevărului.

Se poate, că și cu țăranii din ultimul comunicat tot așa va fi treaba. Aceia nu au fost din Pătaș, ci se vor fi bătut iarăș țăranii dela «Lupta» și «Poporul Român» și vre-unul dintre ei va fi alergat la dl Burdia, să-i mai spună câte ceva *de acasă*, iar pentru astfel de țărani dl Burdia nu e și nu va fi nici odată *acasă*. Dl Burdia odată a căzut în cursa unui țaran de felul acesta și nu va mai cădea. Iar adevărații țărani, oamenii noștri, cari nu trăsesc din

ndeunțări, totdeuna vor afla pentru năcurile lor deschisă și inima și punga dlui C. Burdia.

Ca de încheiere provocăm pe cei dela «Lupta» și «Poporul Român», ca în interesul reputației lor, și pentru clarificarea poporului sedus de ei, să declare în mod hotărît, că este sau nu adevărată faima, că un *redactor* de ai lor s'a prezentat la dl Burdia în parlament și i-a oferit serviciile și că dl Burdia, măsurându-l din creștet până 'n tâlpi, i-a întors spatele? Așteptăm răspuns categoric și în caz de lipsă vom putea servi și cu numele înflăcăratului luptător și denunțant național.

Respectăm convingerea cuiva, dar nu vom permite, ca nimenea să facă *geșefi* din cauza națională. Și ne doare, când auzim, ori suntem siliți în interesul neamului a demasa pe aceia, cari din chestia națională și din convingerea politică, ce o arată, își fac meșteșug de traiu.

În descompunere

II.

Am arătat în numărul trecut, cum în clubul român al partidului național s'a început procesul de descompunere și am arătat totodată, că acest proces de descompunere e o urmare firească a bazei, pe carea s'a pus întreaga organizație a întregului partid național, precum și a acțiunii dezvoltată de acesta.

Procesul de descompunere însă nu se mărginește numai la clubul român al partidului național parlamentar, ci acesta își face drumul său de distrugere și în masele cele mari ale întregului popor românesc, dismembrând aproape toate straturile sociale ale vieții românești, așa

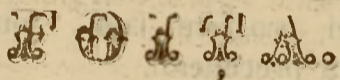
că de prezent e cu totul paralizată o împreună conlucrare a tuturor factorilor chemați de a da mână cu mână, pentru ca cu puteri unite să contribuie la prosperarea poporului pe diferitele terene: sociale, politice, culturale și economice.

E de-ajuns a fi un cunoscător cât de cât al împrejurărilor vieții românești din patria noastră, pentru ca să ai înaintea ta tabloul înspăimântător de dureros a stării neglijate, în care se află poporul nostru.

În lumea straturilor suprapuse a poporului românesc, în lumea așa zisă a inteligenților, a conducătorilor s'a început o luptă pe viață și pe moarte, luptă, carea a avut de urmare totala destrămare a acestor straturi sociale, așa că de prezent cu toții suntem privitorii unei lupte crâncene, purtată pentru vanitate și interese personale. Și în această luptă, între frați de sine se înțelege, că interesele cele mari ale poporului sunt cu totul lăsate la o parte, iar poporul, drept urmare a acestor stări dezolate, nu numai că lănjește, ci cu pași repezi merge spre ruină, spre nimicire.

Iată diagnoza stărilor dureroase, în cari se află de prezent poporul românesc.

Și era și lucru firesc, ca aici să ajungă lucrurile. Ultima luptă electorală, fără ca să se țină samă de stările specifice ale poporului românesc, acesta a fost angajat la o luptă, carea dinainte trebuia să se prevadă, că nu are să aducă nici o binefacere și n'are să contribuie întru nimic la înaintarea și prosperarea poporului.

Lunca domnească

Largă și netedă ca un bărăgan, cu iarba deasă și naltă, cu muzica nesfârșită a miilor de insecte, cu răcoarea sa dătoare de visuri și de viață, se prăvălește la soare Lunca domnească.

Pe lume nu poate fi cântec mai frumos decât cântecul de leagăn al mamei, nu poate fi nime mai frumos, decât numele fetei, care ț-a fost întâiu dragă, dar nici loc mai încântător decât Lunca domnească, nu poate fi altul!

Poate mi-se pare mie așa, pentru că acolo am copilărit eu...

Nu odată mi-s'a întâmplat, cum stăteam tolănit în iarbă, cântând fără grijă, acățând dantelă din visurile mele pe albastrul cerului, să mă pomenesesc de-odată cu un bulgăre de moloz umed, aruncat de vr'un drac de băiat, pitit undeva și pus ca să mă năcăjască.

De multe-ori tresăream înflorat, pă-

rându-mi-se, că aud pașii lui Cigolea, Cigolea cel urît, care colinda lunca, purtând cunună de buruiene pe cap și era spaima femeilor frumoase.

Odată ațipisem ușor, lungit în iarbă, și aud pe cineva tușind într'adins.

Am sărit în sus.

Dinaintea mea stetea un chip de om, de nu știai cu ce să-l asemeni.

Largă era lunca, dar, când mă uitam în sus la nămila aceea de om, mi-se părea că umbra lui acopere lunca întregă.

Avea o bărbă mare și încăleită, sălbatecă, o față aspră și arsă de soare, iar ochii lui priviau la mine, tocmai așa cum priviam eu la câte un gândăcel, de care nu mai văzusem.

Frica mă încremenise pe loc, și mă uitam la el foarte nenorocit, cu inima bătându-mi foarte tare, de auziam singur. El s'a lăsat jos pe iarbă lângă mine, cu băta lângă dânsul.

Stetea pe gânduri, aplecat puțin înainte, cu degetele lui groase împreunate și fără să scoată nici o vorbă. Pe urmă, întoarse spre mine capul său mare, privindu-mă fără nici o răutate, cercetător.

Atunci i-am auzit glasul.

— «Cum mă chiamă pe mine? Știi?» Vorbia liniștit.

— «Cigolea te chiamă». Am răspuns cu multă siguranță și privind-l tot cu frică.

— «Poi da!»

Rămase iar pe gânduri o bucată de timp.

— «Apoi am cercat, dar de geaba.»

Nu înțelegem, ce vrea să spuie. Am așteptat, am rupt câteva fire de iarbă și mai la urmă, uitându-mă în ochii lui, îl întrebai cu sinceritate:

— Ce ziceai c'ai cercat?

— Hâm! Nu crezi?

— Ba cred, dar spune ce...

Atunci a luat băta de coadă, a ridicat-o ușor și a prins să dea cu ea în pământ, jucându-se ea să nu mai vorbească. Mult însă nu se putea stăpâni.

— Iaca zău, dacă n'am cercat! Dar nu vrea Ileana... I am spus, și degeaba!

Și ce colibă frumoasă am întruchipat! Dacă-i degeaba...

Părea că-l doare ceva, ceva de care mîntea mea de copil n'avea habar, și par'că suferința lui mă întrista și pe mine.

Din contră această luptă nu numai că a rămas și va rămânea sterilă pentru noi, dar poate să aibe urnări foarte dureroase, dacă la timp potrivit cei cu adevărată inimă pentru popor nu grăbesc a repara aceea, ce mai e de reparat.

Cu ocaziunea ultimei lupte electorale parlamentare s'a ridicat o droaie de oameni chemați și nechemăți, cari nutriți de vanitatea personală, se sbăteau din toate puterile, ca chiar cu tradarea și sacrificarea intereselor generale ale poporului să-și răscumpere câte un loc în parlamentul țării. Și pentru ca să-și asigure reușita, s'au folosit de toate mijloacele iertate și neiertate. Poporul, îmbătat de promisiuni seducătoare, dar mai ales cedând presiunii și terorizării, s'a dus la urnă punându-se în conflict chiar și cu autoritățile publice, iar aceia, cari n'au cedat presiunii și terorizării, au fost timbrați de trădătorii cauzei românești. În modul acesta s'a produs desbinarea, destrămarea, de care vorbim mai sus, desbinându-se întreaga societate românească în 2 tabere contrare: între cei declarați de trădători și între eroii naționali.

Pe tema aceasta se continuă luptă și după alegeri și se continuă și până în ziua de astăzi, pentru că ziarele românești încă nici până acum n'au isprăvit cu pomelnicul trădătorilor și al eroilor naționali, îndemnându-i pe cei din urmă la luptă extremă contra *dușmanului magiar*, după ce împletiseră — drept încurajare — în jurul frunților lor laurii nevestepiți ai martirajului.

E de sine înțeles, că orice luptă electorală, fie aceasta de orice natură, deșteaptă patimi, ale căror valuri iau dimensiuni din ce în ce tot mai extinse, așa că chiar și după alegeri mult timp trebuie să treacă, ca marea agitată a patimilor să-și liniștească valurile puse în mișcare. Și cum se află naia românismului pe valurile turbate și zbiciuite de uraganul de patimi, produse în lupta electorală? O știm cu toții: Lipsită de vâslași dibaci, cari să o conducă către farul luminător al prosperării și înaintării. După alegeri poporul s'a lăsat pradă atât luptelor interne, cât și lipsei de bunăvoință a acelor organe, cu cari a ajuns în conflict, iar luptătorii, conducătorii s'au retras frumos în reduta apărată de zidurile intereselor proprii, unde li era asigurată invulnerabilitatea.

Din multele și variatele promisiuni, aruncate fără nici o măsură pentru a excita *virtutea romană* nu s'a ales poporul cu nimic, a rămas însă cu dușmănia, ce singur și-a plantat-o în inimă fără nici un rost, dușmănia cu adevărații factori, la a căror bunăvoință a fost și va fi avizat poporul român, pentru ca bunăstarea, înaintarea și mulțumirea să se sălășuiască în rândurile sale.

Oare poate să rămână poporul românesc în această stare de îndușmănire cu factorii, cari conduc destinele țării, fără ca să nu-i fie periclitată atât interesele generale, cât și cele individuale, fără ca să nu i-se pună stavilă prosperării și înaintării sale? Noi credem, că poporul trebuie

scos din această stare peste măsură de periculoasă. Trebuie să se înceapă o acțiune de luminare a spiritelor seduse pe de-o parte, pe de altă parte trebuie să se înceapă lucrarea de netezire a divergențelor, produse în mod meșteșugit între poporul român și magiar.

Și e timpul suprem, ca această acțiune să se înceapă fără întârziere. Elementele distrugătoare trebuie să-lăture, iar locul lor să-l ocupe bărbați luminați și cumpătați, cari să pregătească căile adevărate, pe cari să pornească poporul și pe cari se înainteze cu pași siguri spre — fericire.

Anul nou în Caransebeș.

O clipă îți pare un an, când ești la sfârșitul lui. Ori câtă muncă ai depus, ori cât te ai trudit, nu mai simți, decât bucuria, plăcerea, că a fost pentru tine un an de muncă. Orice durere trecută e izvor de dulce amintire atunci, când teafăr ai trecut peste ele.

E un moment de rară fericire să poți fi la sfârșitul anului mulțumit cu tine însuși. Mulțumirea aceasta se potentează atunci, când ai conștiința, că nu ai lucrat numai pentru tine însuși, ci ai putut fi și spre binele semenilor tăi.

Momente de rară mulțumire sufletească a putut să aibă de anul nou deputatul nostru, consilierul aulic și președintele Comunității de avere, C. Burdea cu a cărui activitate și nume sunt concrescute bunăstarea, progresul și înaintarea pe toate terenele a orașului nostru și cercului electoral.

Nu e mirare, că 'n această zi de Anul-nou era un adevărat pelerinaj la casa lui, unde corporațiunii, singuratici se grăbiră să-i poștească: *an nou fericit*.

— Dar ce-ți zice Cigolea?
— Mie-mi zice și Pavel. Eu sunt, cu alți doi, doar la conu' Zaracopu. Ce nu știi? Pe tustrei ne cheamă Pavel.

— Pe tustrei? Atunci cum vă strigă la mâncare?

— Cum să ne strige! Pavele, Pavele; Pavele!

...De atunci nu l-am mai văzut pe Cigolea.

Dar lunca mea n'ar fi nimic, de n'ar fi și gărla!

Vine gărla mare, plină de mal în mal, susurând printre firele de iarbă, mândră și mândră ca o apă mare, ține două zile, cât umblă moara dela Galița, pe urmă puterile o părăsesc și scade.

Toamna e bucuria becațelor și a sitarilor, cari vin din toate părțile să-și vâre pliscul în nămol.

Câte un vânător cutreieră marginea smârcurilor cu pușca gata.

Numai ce auzi un ropot de aripă, becața s'a ridicat speriată, cu pliscul întins, cu aripile harnice, și până departe auzi încă strigătul ei de alarmă: *ciovlic, ciovlic!*

De câte ori auziam împușcături, foarte rar, ochii mi se întorceau fără voe spre colina Moșatului, la crucea numai c'o aripă plecată de vremuri pe groapa lui Chirileanu. Chirileanu acesta fusese vajnic vânător pe vremea lui, și lăsase cu limbă de moarte să-l îngroape în marginea luncei, care i-a fost dragă toată viața.

Auzind împușcături, mă uitam cu frică, temându-mă să nu se scoale Chirileanu din mormânt, și să-l iea la fugă pe îndrăznețul, care vânează fără teamă pe Lunca Domnească, pe lunca lui Chirileanu cel odrăslit din viță de Domn.

Moș Axente, când avea vre-un drum de făcut, după trebi, bucuros mă lua cu el, și cu el am cutreierat de multe ori Lunca Domnească, și de-a lungul și de-a lalul.

Când ajungeam pe sub umbra tainică a răchitelor argintate, care se legănau pe amândouă laturile gărlăi, mi se părea că apa călătoare doinește un cuvânt și cuvântul acela îl cunoșteam.

Cuvântul acela cântat de apă, așa cum numai glasul apei știe să cânte, era un nume.

Se alegea limpede un iiii liniștit și liric, și un ooo sonor și mai tremurat.

— I-auzi, moșule, cum zice gărla:

— Cigoolea, Cigoolea.

De ce-l tot cheamă?

— Cum să nu-l cheme, că el a smult apele acestea din cătușele Mândrelului.

Vezi codrii aceia fumuri dela Apus? Acela este Mândrelul. De acolo vine gărla și Cigolea a mână-o încoace. El și Chirileanu...

— Doar Chirileanu a murit de mult.

— Apoi să știi că de mult, doar nu pe eri, de alaltăieri s'au întâmplat toate...

Chirileanu acesta era mare năzdravăn, și era mai înfricoșat la vedere decât Cigolea.

Când umblau amândoi alături, așa nălți și spătoși, nu numai fiarele, dar și copacii se îngroziau de dânșii.

Ca doi frați de cruce cum erau, și amândoi vajnici vânători, cât e ziuica de mare colindau cu potaia de câni prin locurile acestea, — că prin locurile acestea erau codri de codri.

Azi așa, mâne așa, dela o vreme au văzut ei că s'au împuștinat fiarele, și alte

Și toți se depărtară cu liniște sufletească auzind cuvintele înțelepte ale conducătorului nostru.

Funcționarii Comunității de avere s'au prezentat în frunte cu directorul Bălaș, care mulțămindu-i pentru deosebitul interes și neobosita muncă, ce președintele o desvoltă în favorul Comunității și în favorul funcționarilor îi dorește ani mulți fericiți. Totodată amintește și împrejurarea, că e o fală pentru funcționari să aibă de președinte pe Il. Sa, la cecece numărul corp de funcționari răspunse cu un îndelungat: *Să trăiască!*

În corpore s'au prezentat comerțianții din loc, mulțămindu-i prin rostul dlui Radoi, că în greaua situație financiară Il. Sa a fost acela, care a veghiat, ca furtuna catastrofelor să nu se apropie și de orașul nostru.

Dl Alexandru Füssfás a condus pe meseriașii din loc, Domby corpul de pompieri, iar farmacistul Müller delegațiunea corului. Șeful de poștă la felicitat în numele funcționarilor săi, de asemenea funcționarii magistratului s'a prezentat sub conducerea senatorului Bastius, primarul fiind plecat din Caransebeș.

Mai târziu sala de primire o umplură recunoscătorii țărani din loc, cari au voit să-și arate și ei dragostea față de acela, care vecinic în ajutor le-a fost.

Cătră toți Il. Sa ținu foarte frumoase vorbiri, promițând, că și mai departe va lucra și va căuta să ajutore pe toți aceia, cari vor șapela la sfatul, or ajutorul său.

Aula episcopescă.

Ce în totdeauna și în acest an s'au grăbit toți să feliciteze pe bunul nostru episcop. Din depărtări sosiră o mulțime de telegrame de felicitare.

Funcționarii Consistorului și corpul profesoral îl conduse în P. C. Sa dl arhimandrit *Filaret Musta*, care în duicas cuvinte felicită pe iubitul episcop. Urmară apoi corporațiunile din loc, oficerii, funcționarii dela tribunal, cei dela poștă,

fiare, de altă parte, nu se trag încoace.

Atunci au socotit frații că vânatările nu se trag încoace, mai mult pentru că n'au apă, căci nu era gărlă, și nu de frica morții, că fiarele n'au atâta minte.

Au plecat ei amândoi, tocmai în sus, la Mândrelu'.

Acolo sunt izvoare destule și izvoarele acelea unele se adunau și făceau un pârâiaș mic de mergea în altă parte.

Amândoi frații, dac'au văzut așa, au tăiat un șanț adânc în calea izvoarelor, de s'au adunat izvoarele în șanț.

Iar șanțul acela dădea într'o vale cu gura încoace.

A pernit apa, și-a săpat singură drum de s'a mai adâncit cu vremea, s'au mai adunat și alte izvoare, și s'a făcut gărla care-o vezi.

Dacă a venit apă în codrii aceștia, au prins și vânatările a se lăsa încoace.

Acum vânatările erau, dar vezi că nu la tot lemnul îi priește udeala...

De când a venit gărlă, că uneori vine de înneacă tot, n'a mai dat codrul odraslă și arborii cari au fost, au prins a peri.

Tocmai pe urmă și-a dat seama Chirileanu de păcatul ce făcuse.

corpul profesoral dela gimnaziu reprezentat prin directorul Kalkbrenner etc.

Convoiul gratulanților se opri apoi în ospitaliera locuință a In P. Cuv. Sale dlui arhimandrit *Filaret Musta*, unde din inimi sincere își exprimă toți alipirea și dragostea față de înaltul prelat, care atâtea merite și-a câștigat pentru biserica noastră.

Prelegeri economice

de: **Ioan Groșorean**,
protopretor în cor. de avere.

(Continuare).

IV.

Mai departe este o mare nefericire pentru economii nostri, și pentru țara întreagă, că stirpese și nimicise pădurile fără nici un rost, mai așa zicând chiar în paguba și dauna lor proprie considerând, că toate izvoarele, cari să formează singur și numai în atmosfera pădurilor pline de umezeală, prin stirpirea și nimicirea pădurilor vor seca și peri cu totul, când apoi economii în lipsa izvoarelor și râurilor vor fi siliți să-și sfredelească fântâni artesiane cu mari cheltueli, bunăoară cum fac astăzi oamenii dela pustă, pentru de a se provedea pe sine și animalele sale cu apă de beut. În ținuturile muntoase, unde pământurile sunt răsfirate, și unde sălașurile sunt în mare depărtare dela comună, nici că s'ar putea zidi fântâni artesiane în număr corespunzător din cauză, că o mulțime de atari fântâni ar costa niște sume foarte mari de cari nu dispun sermanii nostri economi. Apoi lipsa de păduri s'ar arăta în mod simțitor și în raporturile climatice, deoarece aburii de ploae formați din apele Dunărei, a mării negre și adriatice vor sbura numai ușor preste munții comitatului nostru fără ca să pice un strop de ploae; tot ce va rezulta din această stare tristă va fi: că vom avea vânturi vecinice, cari vor usca și nimici cu desăvârșire luncile fânațele și pomii nostri, și apoi vitele vor muri de foame și de sete.

Cu acest curmeiu de gărlă a sugrumat frumsețe de codru, și-i păcat...

De groaza acestui păcat a murit Chirileanu, iar Cigolea s'a smintit. Codrul acesta era bunul lor.

De abia mai anii trecuți au pus mâna Zaracopol pe ce mai rămăsese, și a scos și cioatele.

Dar Cigolea n'a mai îmbătrânit de atunci, și Dumnezeu știe dacă are moarte pentru că cel sărit din minte nu face peri albi.

Dumnezeu l-a pedepsit așa!

Târziu după ce-mi povestise acestea moș Axente, cutreieram Lunca domnească, mirat de larga ei singurătate și de adâncea ei muțenie, întrebându-mă singur dacă e adevărat că a călcat pe aci alde Chirileanu și alde Cigolea.

Seara târziu, când toate glasurile amorțesc, când brațul harnic al omului stă încordat sub cap, iar uneltele de muncă dorm, singură apa gărlei, călătorind la vale, îngână cântând un cuvânt cuvântul care deschide minții poarta unui basm.

Bărseanul.

Este timpul suprem dară, ca să încetăm cu stârpirea pădurilor, și pe acelea locuri, unde astăzi se văd stânci de pență goală, numai decât să prăsim păduri considerând, că statul ne tinde mâna de ajutor: ne dă vlăstari și sămânță grătit. La un hectar de pădure ne trebuie numai până la 300—400 kgr. sămânță de ghindă 200 kgr. de jir, pentru carpen, frasin, acăț și mestecan câte 50—50 kgr., pentru brad 15 kgr. și în fine pentru ulm 40 de kgr. Dacă sămănăm și sădim toate acestea la olaltă, și vom grijii, că vitele să nu facă stricăciune în pădurea sămănată, apoi atunci putem fi siguri, că peste câțiva ani vom avea o pădure tină și puternică, care va adumbri și hrăni vitele noastre, eară stănepoții nostri vor binecuvânta memoria străbunilor lor, că au sporit și înoit pădurile, care curăță aerul și regulează ploile.

Până acum oamenii dela pustă în lipsa pădurilor sunt siliți să fearbă cu paie de grâu, cu coceni de cucuruzi și ballegă uscată de vite, eară vitele lor trebuie să le țână vara și earna legate în grajd, și să le nutrească din sudoarea feței lor, — până atunci economii din ținuturile muntoase, dacă au lipsă de lemne de foc, ori de zidit, să duc cu carul în pădure și își acopere lipsa sa; vitele cornute, și galițele le trimite la pășune, eară rimătorii (porcii) se îngrășe în pădure cu ghindă și cu jir. Nutrirea aceasta a animalelor nu costă nimic pe economii nostri. Din contră, când are lipsă de vr'un ban, să-și plătească dările sale, vinde câteva capete de animale de casă, și punga sleită de loc se umple earăși cu bani buni, câștigați ușor și fără trudă mare.

Dacă economii nostri au aversiune oarecare pentru prăsirea pădurilor, apoi atunci să sădească și să semene nuci și aluni pretutindenea, unde să află stânci sterpe și goale, deoarece nucii și alunii cresc și să desvoallă pe coastele dealului cu mult mai bine, decât pe vale.

Nucii, spre pildă, trăesc 2—3 sute de ani, și apoi rodesc fără gunoie și fără deosebită îngrijire în tot anul. Un hectar de nuci și aluni ne dă an pe an un venit curat de 1600—până la 2000 de coroane fără lucru și fără nici o osteneală.

In seara de Silvestru...

Seara de Silvestru e una din acele seri, cari le așteaptă omul cu mai mare nerăbdare. În deși scurta noastră viață, cu curiositate așteaptă fiecare anul cel nou. Te simți par'că mai altcum, ai senzația, că un an plin de misterele eventualității stă naintea ta. Și fiindcă lumea e superstițioasă, în grabă nebună cercă fiecare să-și facă cât mai plăcută ultima seară din anul vechiu și prima zi din anul cel nou.

Prietinii și cunoscuții mai mult ori mai puțin intimi abia așteaptă să-și gratuleze. Iar pentru ca gratulațiunile acestea să nu prea întârzie,

toți și toate veghiază și priveghiază, ca bătând ciasul douăsprezece, să poată începe seria gratulațiilor.

În acest an, ca în totdeauna, *Societatea română de cântări și muzică* ne-a procurat plăcerea serii de Silvestru.

A aranjat un concert foarte reușit. S'au predat piese grele, dar au fost executate în mod artistic.

Pocinogul îl făcu *Trecui valea*, de Mureșan. Urmă apoi *Concert de violină în D-dur*. Dșoara Florica Lintu execută această piesă grea cu finețe rară. Cântecul ei ne promite mult.

Fântână cu trei izvoare plăcu mult. Accentele drăguțe ale acestei cântări se terminară cu nesfârșite aplauze ale publicului, ce în număr mare se grăbise a fi de față.

Bălcescu murind, cor de dame, fû cântat cu atâta disciplină și duiosie, că parcă-ți evoca soarta tristă a poetului.

Punct de forță fû *Miserere* din *H. Trovatore* de Verdi. Această piesă grea laudă aduce atât bravilor coriști și coriste, cât și dirigentului *Sochor*. Solo de sopran al dnei *Ionașiu* a plăcut mult. Aplauzele n'au mai avut sfârșit.

Peste tot punctele toate într-atâta au plăcut, că publicul neîncetat prelindea, ca să se biseze și tuturora ne-a părut rău, că nu s'au repetat.

* *

După concert urmă dans animat până 'n zori. Dame, domnișoare frumoase erau berechet, așa că și Terpsichore putu fi mulțămită.

Datoria cronicarului conștientos ar fi, să amintesc cununa de dșoare și doamne, să descriu frumusețea străvezie și plasticitatea toaletelor... Dar... e lucru riscat, fiindcă pe care aș aminti-o oare în primul rând?

Săptămâna politică

Două momente de importanță ni s'au oferit în această săptămână.

Ministrul de interne *Andrássy* a declarat înaintea tuturor deputaților din casa țării, că proiectul de lege referitor la votul universal îl va înainta dietei deja în luna lui Martie. Amănunte însă despre acest proiect nu vrea să dea.

Al doilea moment e revizuirea regulamentului dietei.

În urma obstrucției croate cercurile conducătoare au ajuns adevărat la ideea, ca regulamentul camerei să se revizuiască, mai bine zis: să se dea mai multă putere președintelui în direcția de a îndruma la ordine, detrage cuvântul, ori a permite, ori nu cuiva să vorbiască.

Partidele coaliate vor prezenta dietei împreună planul de revizuire al regulamentului. Scopul e, ca să se poată pertracta mai iute și fără zăticneală proiectele de legi, ce trebuiesc încă votate.

S'au votat în această săptămână proiectele de legi referitoare la compromisul cu Austria.

* *

În săptămâna aceasta și-a făcut intrarea în Zagrab noul ban croat, baronul *Rauch*. Rauch e croat veritabil, familia lui a avut rol în istoria Croației, așa că cu drept s'ar fi așteptat, ca să fie bine primit. El a intrat în Zagrab însoțit de noii fișpani și noii șefi de secții.

Poporul l-a primit cu sudălmii, cu ploaie de petri și ouă clocite. I-au spart ferestrele dela trăsura. Poliția s'a dovedit neputincioasă în a susține ordinea.

A doua zi și-a expus programul năntea funcționarilor săi, un program, ca să împace și capra și varza. Deși noi știm, că așa ceva nu există.

Luptele pentru alegeri durează cu mare înfocare mai departe. Fiecare așteaptă cu mare nerăbdare zilele alegerii, cari vor pecetlui soarta Croației.

NOUȚĂȚI

Aviz. Pentru plugari, condreni, servitori, muncitori se trimite ziarul cu jumătate preț, adecă cu 4 coroane la an.

Știri personale. Deputatul cercului nostru, *Const. Burdia*, Marți seara a plecat la Bpesta, să ia parte la desbaterile dietei.

Carmen Sylva în Lugoj. Ni-se serie: Conferința, ce a ținut-o directorul gimnazial *Nicolae Putnok*, a reușit admirabil. Public a fost mult și ales.

Conferențiarul a condus publicul în Sinaia, în povestical castel, pe lângă care își tremură sfios undele sale Peleşul. În felul acesta a căutat să arate izvorul sentimentalismului în poeziile reginei-poete. A cetit și mai multe poezii în traducere bine reușită.

Nou episcop rom. cat. al Cianadului a fost numit *Ioan Chernoh*, deputat dietal.

Președinte al tribunalului din Biserica-albă a fost numit dr. *Bela Virág*, care până acum a fost procuror pe lângă tribunalul din Oradea-mare.

Necrolog. În 13 Ianuarie n. a murit *Matilda Gutschnick*, tinăra soție a giuvargiului din loc. Condolențele noastre!

Consistorul din Arad și inscripțiile școlare. Ne aducem aminte cu câtă înverșunare au combătut cei din Arad circularul consistorului din Caransebeș, referitor la delăturarea inscripțiilor nemagiare de pe școa-

lele confesionale și provocau comitetele parohiale să nu execute ordinațiunea consistorială. Consistorul nostru s'a spăriat de înjurăturile prefăcute ale celor dela «Tribuna», au revocat ordinațiunea, intrând afacerea într'un nou stadiu. Presupunem, că cei dela «Tribuna» au voit numai să-și bată joc de cei dela Consistorul nostru, căci episcopul Aradului a fost cel dintâiu, carele a dispus îndepărtarea inscripțiilor nemagiare, dând următorul circular: «Prea On. Dle! Comisiunea administrativă a comitatului Timiș ne recearcă în temeiul §-lui 17 din art. din 1907 să dispunem organelor parohiale să delătore de pe școlile noastre confesionale inscripțiile, cari nu ar fi în limba magiară. P. O. DTa ești poftit deci a lua măsurile de lipsă pentru a satisface dispozițiunii legii în timp de 30 de zile pe răspunderea P. T. DTale. Arad, din ședința cons. dela 20 Sept. 1907. Ioan I. Papp m. p., Episcop». Comentar nu mai facem, dar atrăgând atențiunea consistorului din Caransebeș asupra acestui circular, nutrim speranța, că consistorialistii nostri din nou se vor aduna și vor da un contra-circular pentru îndepărtarea inscripțiilor nemagiare.

Subnotar în Caransebeșul nou a fost ales dl *Petru Popovici*.

În ziua de sf. Ion societatea femeilor române pentru înfrumusețarea cimitirului aranjază în otelul *Lichtneckert* o producțiune urmată de dans. Se va juca între altele piesa *Vacanții*.

Cununie. Luni își va serba cununia în biserica din Mehadia dl forestier *Petru Liuba* cu drăgălașa dșoară *Livia Câmpian*. Le dorim multă fericire!

Timișul alb. În Marția trecută cu ocazia târgului săptămânal poliția din Lugoj a confiscat 200 litre de lapte falsificat și l-a aruncat în Timiș.

Tata și fiul. Scriitorul comitatens *Traian Ardelean* în 12 l. c. cu sila a vrut să scoată bani dela tata-său. Îi murise copilul și avea lipsă de bani. Tată-său de astădată nu voi să dea bani fiu-său, pe care prea de multe-ori îl ajutase. S'au luat la ceartă. În focul certe Ardelean sări la tată-său cu cuțitul și-l împunse în 4 locuri.

Concurs. Firma *Emanuel Wolf* din Lugoj a cerut concurs împotriva sa, ceea-ce tribunalul a și orânduit.

Din pricina femeii. Și *Costa Gerga* și *Toma Moise*, țărani din Belinț, făceau frumosul aceleias neveste. Tocmai din pricina asta se vâri între ei ură și pizma. În zilele trecute ambii beau la vin în crâșmă. Vinul li-s'a suit în cap, s'au luat la ceartă și *Gerga* cu un pistol pușcă asupra concurrentului său, pe care-l răni de moarte. Ucigașul a fost prins.

Deraiare de tren în Ferendia. Duminica trecută trenul mixt de pe linia Verșet—Gataja—Lugoj, care pleacă din Lugoj dimineața, lângă stația Ferendia a ieșit din șine. Nu s'a întâmplat nici o nefericire.

Nu vă jucați cu arma! Nu dați arme pe mâna copiilor, se accentuează zi de zi.

și adevărul acesta îl dovedește foarte eclatant și ceea-ce s'a întâmplat în pădurea dela Ujbánya.

Codreanul Francisc *Mesiva* a plecat în pădure împreună cu fiul său de 16 ani. Pe drumi tată-său voi să-și facă o țigaretă și pentru ca să o poată mai bine răsuci, dădu pușca încărcată fiu-său, care era naintea lui la câțiva pași. Acesta nemoscând pușca, se jucă cu ea, pușca se slobozi și toată încărcătura puștei ajunse pe copil în obraz. În urma multului sânge pierdut, copilul muri nu peste multă vreme.

Omor în crâșmă. Toți știm, câte victime și câte nenorociri aduce asupra omeneimei beutura.

Zilele trecute în *Sarazani* în urma unei certe avute în crâșmă *Virgil Ursulescu* de acolo fu omorât cu mai multe lovituri de cuțit.

Inscripția școlii române din Ticvaniul-mic. Împrejurarea, că consistorul nostru nu s'a îngrijit, ca legea să se execute așa cum trebuie, și-a și avut urmarea sa tristă în comuna *Ticvaniul-mic*.

Din partea autorităților s'a poruncit adecă, ca să se ia jos inscripția românească. Când era să se ia jos, poporul din comună s'a adunat în jurul școlii și era mai să se încere cu oamenii stăpânirii, de nu interveniau jandarmii.

De ce nu regulează consistoarele noastre afacerea inscripțiilor de pe școli cu ministrul și de ce expune poporul?

Revista «Viața literară și artistică» intrând în anul al III-a de existență, ea apare de aici înainte în editură proprie, cu un format mai mare și cu colporarea mai multor forțe literare independente, tratând toate chestiunile culturale la ordinea zilei.

Abonamentul anual (pentru Ungaria 7 lei) a se adresa d-lui *Virgil Cioflec*, publicist, str. Petei Nr. 13, București. Revista apare în fiecare săptămână, în 8 pagini format folio.

Desgroparea rămășițelor Herculanului. Desgroparea Herculanului se va începe cât mai de grabă. Lucrările se vor face în sarcina bugetului Italiei prin arheologii italieni, dar vor fi bine primite și indigitațiile savanților străini.

Cronica teatrală

Și repertoriul acestei săptămâni a fost ales și variat. Laudă se cuvine directorului *Miklósy*, că aproape toate piesele la modă azi pe scenele teatrelor din capitală, se nizuște a le reprezenta și la noi.

Firește, între împrejurările maștere de decor, de scenerie, actorii și actrițele au să lupte cu mari greutăți pentru a se putea apropia numai de sugerarea adevăratei iluzii. Publicul nostru înțelege toate acestea și-o singură dată a fost în această săptămână *prea frig* în sală, fiind mai puțin public. Drept recompensă însă la repetiția unei piese a fost aproape tot atât public, cât la prima reprezentație.

E vorba adecă de «*În vraja valsului*» (*Walzertraum*) al lui *Oscar Krauss*. Melodia duioasă a valsului, din care transpiră

atâta iubire, de mult era cunoscută la noi. Deci cu mic cu mare s'au grăbit să vadă întreagă piesa.

Conținutul piesei ca atare încă e foarte drăguț: cauzează un mic și dulce fior al sentimentelor pentru firile impresionabile. Totul e romantic, romantice sunt și melodiile.

Rolul lui *Nichi* l-a interpretat cu cunoscuta-i rutină *Földesy*, îmbrăcat în haine de husar în loc de uniformă de ulan. De ar avea voce, impresia ar fi fost completă. *Kürthy Lili*, ca de obicei, a fost drăguță, ca *Elena*, ce-și știe recăștiga bărbatul. Unde n'a ajutat-o vocea-i cu volum mic, a recompensat cu jocu-i de scenă impecabil. Nu mai puțin bine și-a achitat rolul *Csorna Terus* cu drăgălașa-i bandă de violiniste. Mult haz a produs *Nagy Kálmán*. Bine a jucat *Erdélyi Margit*, *Dobó*, *Sarkady* și *Csete*.

Duminecă după amiaz s'a predat *Milliárdos Kisasszony* din nou, iar seara a doua-oară *În vraja valsului*. Repetiția după părerea generală a fost mai bună decât premiera.

Piesa lui *Bernstein Hoțul* predată Marți, și pe mica noastră scenă a avut succesul așteptat. Multe aplauze a stors *Lőrinczy Erzsike* cu *Marie-Louise*. *Földesy* încă a fost chemat de mai multe-ori la rampă. *Székely* a fost simpatic în rolul lui *Raymond*. — Întreaga piesă e desvoltarea succasă a unei probleme psihologice a societății moderne.

Mercuri după amiaz s'a dat *Aranylakodalom*, iar seara *Szép Ilonka* de *Szávay-Szabados*. E o imitație a piesei *János vitéz*, imitație, care a căzut și pe scenele mari din capitală, fiind foarte incoloru. Numai câțiva *habitué* teatrali gustară piesă, încolo publicul mare nu voi să o vadă așa, că stalurile erau tare transparente. Directorul *Miklósy* cu obicinuita-i finețe jucă pe *Marzio*, dar *Székely* a fost prea fără viață. Întreagă piesa a scăpat-o jocul drăguț, ce l-a avut *Csorna Terus* și umorul neîntrecut al lui *Nagy Kálmán*, ca și bețivanul cantor din Cincota.

Cele trei aventuri din viața lui *Sherlock Holmes*, predate Joi seara, au fost neîntrecute. Parcă întreagă trupa voia să șteargă impresia rea, ce o lăsase *Szép Ilonka*. Neîntrecut a fost directorul *Miklósy* în rolul lui *Holmes*. Publicul încă umpluse întreagă sala.

Glose

Toată lumea și-a poștit an nou fei ricit. Toate corporațiunile au mers la șefilor și i-au felicitat. Membrii aceluiași corporațiuni între urări de bine și-au strâns mâna.

Cine ar putea socoti fariseismul unei atari zile?!

Mielușei predați produseră multă discuție în public. E vorba adecă în piesă despre morala școlară de internat etc. Se zice, că numai Renașterii îi pare rău, că nu poate lua parte la discuție

Lupta ne gratifică foarte frumos în ultimul ei număr. Ne face de trei parale. Și'n naivitatea ei crede, că ne supărăm.

Dar de ce? Dela Lupta ne așteptam la tonul acela hădăran. Ea, care a trăit din senzații, vrea să facă senzație din cazul, că și Severinul există. Aceasta o doare. Doar asta am voit-o și noi.

* * *

Deputații naționaliști au ținut pentru ochii lumii o consfătuire și tot pentru ochii lumii au dat un comunicat, că-s solidari. Vorbe late de astea am mai auzit noi.

Se zice, că și-au hotărât tactica. În această tactică nu e vorba de sărmanul popor de loc. De popor se vede îi doare numai când cer dela el mandate de deputați.

* * *

Prințul *Carneval*... Câtă nerăbdare arată oamenii atunci, când Pașteaptă. El vine însoțit de prietini săi.

Pretutindenea e așteptat cu alaiu. Alaiul i-se face în seara de Silvestru. Unde i-s'a făcut oare la noi alaiul?

* * *

Toți admirăm cântecul suav al priveghetorii. Ne transpoartă în regiuni divine Prin urmare e foarte naturală, observarea unui prețin, că în piesa «*Ileana cea frumoasă*» (*Szép Ilonka*) predată aici mai zilele trecute, mai bine a cântat priveghitoarea

* * *

Toată lumea de pretini, cunoscuți își gratulează din inimă la începutul anului nou. Și fiindcă și noi în lume suntem, s'a gratulat și aici.

În orice caz ar fi interesant un studiu asupra fisionomiei inimei sincere a gratulanților.

Mai interesant ar fi fost, dacă cu ajutorul unor raze x, cari ar fi bine să existe, ș'ar fi studiat, cu ce inimă și-au gratulat, or nu și-au gratulat cei dela Consistorul din loc și cele două institute diecezane.

* * *

PARTEA LITERARĂ.

La moară.

Fiindcă bine, că nu știe de e vreme bună între ei, *Florică* se arată prietenoasă cu unul ca și cu celălalt, dar că ea, în taina sufletului, nu ține cu nici unul, asta nu se poate spune.

Morarul știe una: Când vrei ginere, alege din doi pe cel mai așezat și cu cuprinsuri mai bune; iar *Florică* știe alta, dar n'o spune, pentrucă nu îndrăznește. Și cu toate acestea morarul o știe — și din pricina asta, nu prea îi vin la șocoteală glumele lui *Sivu*. Dar iarăși, mai știe *Nică* morarul, că fără drăciile lui, claca nu mai e clacă.

Morăreasa știe și ea multe, dar nu-i dă mâna să le spue: Un ginere ca *Sivu* i-ar plăcea și ei. Ține la bogăție și la casă de oameni cum se cade, dar ține și la vrednicia omului.

Nu-i vorbă, cuprins frumoșel are și *Sivu* și e singur la mamă văduva—asta încă e ceva; dar ori-cum ar fi, de măsura Știrimineștilor nu e.

Îi stă mai mult gândul la el, fiindcă a băgat și ea de seamă dragostea dintre el și Florica și n'ar vrea să-și mărite fata după urât — dar iarăși, bine știe că morarul niciodată n'a lăsat-o să poarte căciula.

Dupăce s'a gătat tot porumbul de curățat, a fost o veselie de i s'a dus vestea. Baba-Paraschiva și-a dus toate bucatele, iar Nică-morarul îi da rând cu plosca...

— Să-l petreceți sănătoși, nene Nică! Rod bun și la anu!

— Apoi... să v'audă Dumnezeu, băeții tatii!

Pe urmă au început jocul în tinda morii — și țin'te joc!

Pe țigan l-au urcat mai mult cu deasila, în podul morii — și-i trăgea cio-roiu de mama focului, mai mult de frică: vedea el că nui de glumit cu flăcăii.

A pus gând rău: Le-a cântat una «de doi», de i-a amețit învărtindu-i, apoi una și mai iute «de brâu».

Acum, Miu era stăpân pe sufletele lor. Fetele umblau mai mult pe sus, iar babele și bătrânii să uitau cu sete la petrecerea lor.

— Zi o horă Miule, că asta ne-a prăpădit!..

— Ține o tot aici, Miule! — a strigat Iacobu' lui Știrimin, în năcazul lui Sivu.

— Zi-i hora, Miule, că-ți saparg lăuta'n cap, Miule!

Amândoi erau negri de mânie. Nu și-au zis nici o vorbă. S'au uitat doar odată furioși unul la altul și apoi s'au îndreptat amenințatori spre țigan.

Acum, Miu, om cu frica lui Dumnezeu, știa un lucru din câte pășise: Când doi se ceartă pentru joc, sau faci pe voia celui mai îndrăcit — și lui i s'au părut acum tot atât de groaznici — sau o iei la fugă și atunci oamenii cumiți se pun pe răs și furtuna se domolește, iar tu scapi.

Acum, Miu, de ieșit nu putea să iasă, de cât, pe ușița podului, să sară în iaz — și nu era chiar atât de prăpădit ca să și primejduiască viața, aruncându-se sub roata morii, în loc să stea de vorbă cu cei doi nebuni...

— Da mai stați, nene, o leacă, să-mi strâng cuele la diblă! — și tare bine i-a prins planul acesta. I-a încurcat cu «hancordatu» o bucată de vreme, până ce l-a scos pe Sivu din sărite. Acesta îl prinse pe țigan de picior.

— Cântă, Miule, o horă! Hai lăsați cearta băeți! — zise Nică-Morarul; și asta ar fi vrut s'o zică și Florica, dar maicu-seamă Miu ar fi vrut de mult s'o audă de la cineva.

Nu-i vorbă, el ar fi cântat fără să-i mai zică morarul; după ce-a prins să-l pipăie Sivu.

Feciorul lui Știrimin și-a înăbușit mânia și s'a tras la o parte. Hora a început iar. După ce a răsuflat ușurat, Miu îi zicea mai cu nădejde ca înainte; dar se pierduse cheful. A mai ținut ce-a mai ținut hora, mai mult de ochii lumii; repede apoi s'a spart — cel puțin așa zicea Nică-Morarul, care nu vrea să se facă bătaie în casa lui.

A doua-zi de dimineată urla satul de vestea, că după spartul clăcii de la Nică-morarul, Sivu al văduvii Berebenciului s'ar fi bătut de primejdie cu feciorul lui Știrimin pentru Florica-morarului — și asta se spunea ca o taină mare; că ceilalți flăcăi abia i-au putut despărți, după ce și-au spart capetele. Că ăla, mai sângeros, a dat așa și l'a lovit așa, că pe urmă și feciorul casierului ar fi dat tot cam așa.

Și vestea s'a lătit, a trecut în cătun și mai departe; ba chiar a treia-zi se vorbea în Cornățeni — sat cale de un conac — că doi flăcăi din Storești s'ar fi tăiat cu cuțitele pentru o fată de morar, că unu ar fi aproape mort, iar celălalt fugărit de jandarmi, ar fi luat potecile pădurii — și c'ar fi venit și acolo, la primărie, poruncă să-l urmărească pe ucigaș prin împrejurimi.

Se mai spunea — și e cineva care a văzut — că morarul să bătea a doua-zi cu capul de stâlpii morii, pentru că gălceava s'a pornit în casa lui — și mai cu seamă pentru fata lui.

Iar mai târziu, după vre-o două săptămâni, să spunea că morarul, ca să scape de gura lumii, ar fi pus la cale măritișul fetei — cu cine? — cu Iacobu lui Știrimin, că-i fecior de oameni cu cuprinsuri, că-i așa, că-i pe dincolo...

Că morarul ar fi aruncat casierulu. o vorbă prin cineva, așa pe departe, ș casieru' ar fi fost într'o seară, cu fecior cu tot, în pețit la morar.

Că nu se prea înțelegeau din zestre, Că ăla cerea așa și așa; că ăsta nu prea putea așa, iar moraru' a zis încă așa și că apoi casieru' a mai trebuit să zică așa, pentruca treaba să rămână, în sfârșit așa...

Din câte verzi și uscate să spun, să întâmplă și câte-una adevărată; tot așa și gura satului, o nimerise acum.

Dar, dacă pentru toată lumea, ăsta era lucru ca și isprăvit, pentru Sivu apoi era de necrezut — și totuși așa era.

Nică-morarul era om de ispravă; zicea una și zisă era. Și tocmai pentru că morăreasa zicea multe, el era mai hotărât, iar dacă de multe ori nu se putea hotări, pricina era, că Florica nu zicea nimic.

Morarului îi era greu să întrebe pe fată, dacă vrea pe ăla sau pe ăla, tocmai fiindcă se temea de tărerea ei. Mai bine dar a zis și logodna s'a făcut.

Morarul era mulțumit de ceea ce făcuse. Morăreasa era și ea tot cam așa. Florica era cumva.

De Sivu, satul însă vorbea că s'a cam smintit, de când a aflat de logodna fetei.

Lumea, nu-i vorbă, spunea cam multe: că a muțit și numai cu greu mai scoți o vorbă dela el; că vorbește singur, că lasă lucrul câmpului și paște boii toată ziua pe iazul morii; că se joacă cu bățul în apă și boscorodește, nu știu ce... Să ferească Dumnezeu de mai rău!..

Cum e lumea!: Dacă un om vorbește mai puțin, zice că e mut; dacă vorbește mult, zice că nu-i în toată firea, iar dacă paște boii pe malul iazului, e nebun.

Cu toate că baba Smaranda vedea că băiatul ei e în toată firea, totuși nimic n'a mai rămas neîncercat, ba cu leacurile, ba cu fermece, ca să-l aducă la mintea

cea bună, sau să le schimbe gândul și inima ălor dela moară.

S'a ținut mai mult de capul morăresei, fiindcă cu morarul nu putea isprăvi nimic. I-a trimis vorbă prin una, prin alta: »Că să ferească Dumnezeu... Că facem păcate! Că unde se face casă cu dragoste, acolo pune și Dumnezeu mâna!«

Asta o știe și morăreasa, iar Florica ar fi vrut s'o știe toată lumea, dar morarul nu voia s'o știe — nu-i vorbă, nimenea nici măcar din ai casei, nu i-a pomenit ceva.

N'a trecut însă o săptămână după logodnă — și la moară s'a făcut vreme rea.

Și asta n'o făcuse de cât tot morarul. Il sgândăria se vede ceva pe inimă. Fata i-se părea, de câtăva vreme, prea cam așa.. prea tace și prea iese des pe iaz.

La drept vorbind, el știa bine ce are fata, pentru că știa ce nu poate să aibă. Iar dacă acum și-a pus în gând să-i mai pomenească de feciorul lui Știrimin, apoi asta n'o făcea ca să se înțeleagă cu ea, ci mai mult ca să pue capăt unei înțelegeri.

Vedea el, bătrânul, ce fierbe în inima fetei, — și cum într'o zi băiatul venise să macine, a întrebat-o după plecare, dacă-i place »omu' ăsta«.

»Place-mi, tată, dacă-ți place ție!« Morarului i-a părut rău de ceiace zisese și n'a mai îndrăznit să zică nimic. A îndrăznit însă morăreasa.

Acum, nimeni n'a fost acolo, ca să le vadă toate și cu toate acestea aproape toți știau ce-a fost.

...Că fata, când a văzut că-i ține și mamă-sa o fărîmă de parte, a pus picioru 'n prag: »Că nu și nu, tată... odată cu capu nu!«, și că morăreasa ar fi pus ea căciula — și să te ferească Dumnezeu, când s'o aprinde muierea!

Acum toate lumea nu le știe. Se știe însă, că în casa morarului n.a fost numai ceartă.

A avut, ce a avut morarul cu baba lui, iar pe fată a lăsat-o să-și vadă de plâns.

Și dacă în lume se arata hotărît și mulțumit de isprava ce făcuse cu ai Știrimineștilor, în sufletul lui însă acum nu mai avea nici o hotărîre.

În schimb baba lui era și acum foarte hotărîtă; fata și mai hotărîtă, iar Sivu aștepta și el să se hotărăscă.

Nică-morarul n'a mai așteptat nimic și de voie de nevoie s'a hotărît.

Și iată un al doilea târg: nu-i vorbă pe ăsta l-au dus la bun sfârșit..

Sivu se deschisese și el la suflet și lumea zicea, cu drept cuvânt, că băiatul văduvii Berebenciului e om în toată firea.

Ai casierului spuneau în toate părțile cu mânie, că morarul e un prost și le pare bine, că nu s'au înrudit cu el.

Lumea din sat însă nu-l putea crede prost — și asta o știa din priceperea lui într'ale morăritului.

Dar totuși, după ce s'au trecut toate își spuneau așa în taină, că Nică-morarul n'ar mai fi în toată firea de cand cu măritișul fetei.

VARIETAȚI

Testamentul lui Ibsen și testimoniul lui de maturitate. După marele scriitor Ibsen au rămas multe manuscrite și multe lucrări, cari conțin oarecumva materialul de studiu pentru dramele lui. Încă până-ce trăia a spus, că între manuscritele lui sunt lucruri foarte prețioase.

După moartea lui, feciorul său a dăruit testamentul lui literar bibliotecii universității din Christiania. De sigur peste puțin timp vor ieși de sub tipar opuri prețioase de ale lui Ibsen.

— O foaie din Christiania a comunicat în zilele acestea testimoniul de maturitate al lui Ibsen în modul următor:

Progresul în limba maternă: bun.
Traducerea latinească: bun.
Stilizarea latină: destul de bun.
Limba latină în vorbire: îndestulitor.
Limba grecească: rău.
Limba germană: eminent.
Limba franceză: bun.
Religie: bun.
Geografie: bun.
Matematică: rău.
Geometrie: bun.
Rezultatul final: «Non contemnendus».

Agrațiarea desertorilor dela miliție. Foaia oficioasă din zilele acestea a comunicat ordinațiunea ministrului de honvezi în chestia agrațiării desertorilor dela miliție. Mai întâi ordinul ministerial reproduce ordinațiunea regelui din Noemvrie 1907 prin care se agratează acei cetățeni ungari, în contra cărora până la 2 Dec. 1907 s'a început procedura penală, fiindcă s'au subtras dela asertare, mai departe aceia, cari au fost condamnați la prelungirea timpului de serviciu pentru desertare.

Ordinul ministerial expune pe larg cum să se execute agrațiarea. Militarii ce au desertat și voiesc să fie agrațiati au să se prezinte în persoană la ori care autoritate administrativă din forul din patrie. Acolo trebuie să-și adeverească identitatea personală, despre ce respectivul ofițier va lua protocol și va însemna și pe documentul prezentat de el, cazul însinuării, ori dacă nu va avea nici un document cu care să-și adeverească identitatea personală, îi va face o adeverință, al cărei text e statorit în ordinul respectiv.

Refugiații în străinătate vor căpăta adeverințe dela ambasadele de acolo, ca să fie împiedecați la rentoarcerea în patrie.

Ordinul ministerial îndrumă pe an, toritățile competente să se comunice tuturor aceasta amnestia generală și din parte-le să purceadă conform prescrișelor lui.

«Familia Română» se va numi o nouă revistă săptămânală ilustrată cu cuprins literar, informațiuni, distracție, ce va apare în Budapest sub îngrijirea d-lui Lucian Bolcas, ajutat de mulți buni scriitori. Abonamentul va fi de 10 cor. anual. Numeri de probă se trimit tuturor cari se vor adresa la redacție Budapest V, str. Csáky 23,

Economie.

Banca economică populară din Lugoj se va deschide abia peste câteva săptămâni. Așa a decis direcțiunea în ședința sa ținută în 11 l. c. sub președința consilierului aulic Constantin *Burdia*. Președintele declară, că a intrat în legătură cu mai multe bănci din capitală, ceea ce cu mare satisfacțiune luară la cunoștință acționarii.

Piața de bani. În fine pot răsulla mai ușor oamenii de afaceri. De fapt situația financiară, prin care am trecut, a fost una din cele mai grele. Acum însă vin vești tot mai îmbucurătoare. Banca Franciei și-a scăzut procentul și tot asemenea banca austro-ungară.

Nu peste multă vreme piața de bani își va reveni în fire și 'n ogașul cel vechiu.

Posta redacției.

Dlui Jurchescu în Iablanța: Bucuros primim corespondențele d-tale. Sărbători fericite!

I. A. în Orșova. Te vedem foarte bucuros între corespondenții ziarului nostru. Dr. A. B în Tmișoara. Ne cade bine să auzim, că întreagă lumea românească consimte cu ideile noastre și părăsește terenul viziunilor. Salutări cordiale. Dșoara *L. M.* în *Arad*. Ne întrebă, cine e cel mai mare poet al nostru. La noi firește *Goga* e neîntrecut, iar în România *Coșbuc*. Intre protesele poeziei e greu să alegi. Talent real au: *Maria Cunțan*, *Maria Cioban* și o poetă bănățeană, care în timpul din urmă serie rar, dar din cele publicate până acum ne îndreptățește la mari speranțe pe terenul poeziei sentimentele.

E. O. Loco. Ai drept. Nu e prea bine să aveți, că ești amoretată în el. E obiceiul tuturor bărbaților, că se deșteaptă dragostea în ei mai tare atunci, când te arăți mai indiferentă. — **Dlui A. Borza** stud. univ. în Budapesta. Ziarul vi-l trimitem pentru biblioteca teologilor foarte bucuros. Ne atinge plăcut, că Vă interesați da noua direcție politică. Ne-ar conveni însă foarte, de ne-ați scrise și v-am putea număra în șirul colaboratorilor noștrii. — **Dr. I. S.** în *B. Mare* mulțumită pentru articol. An nou fericit!

ad Nr. 3246
mag. 1907.

CONCURS.

Reprezentanța corpului reprezentativ orașenesc, în ndunarea sa generală ordinară, ținută în 30 Nov. a. t., a decis propunerea limbei române elevilor școalelor civile din loc prin un bărbat calificat, votând drept onorar pe anul școlastic 300 cor., solvinde în rate egale lunare.

Denumindul bărbat, pentru onorarul de mai sus, e îndatorat a instrua în limba română tinerii din școala civilă pentru copi.

Încredințarea cu acest post durează pe anul școlar curent.

Devin deci provocați toți aceia, cari doresc a ocupa acest post, petițiunile lor instruate cu documentele recerute și atestatul de calificațiune subscrisului până în 20 Ianuarie a. c. a le subșterne.

Caransebeș, la 2 Ianuarie 1908.

Bordán,
primar oraș.

266 szám **A bozovicsi j. főszolgabírájától**
kig. 1908

Pályázati hirdetmény

Az üresedésben levő bányászati segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat kik ezen évi 1000 korona javadalmazással egybekötött állást elnyerni óhajtják, hogy az 1900. évi XX. t.-cz. 3 §-ában előirt minősítésüket igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényüket folyó évi február hó 5-ig hozzám nyujtsák be.

A választási határnap iránt utólag fogok intézkedni.

Bozovics, 1908. évi január hó 10-én.

Péczely Géza,
főszolgabíró.

114. szám.
adó. 1908.

Provocare.

Pasiunile datoriiilor pentru ertarea aruncului suplementar de stat sunt a să înainta la cassa magistratuală până în 31-lea Ianuarie 1908.

Coalele de fasiuni să pot căpăta gratuit tot dela oficiul amintit.

Provoc deci pe toți aceia cărora le sunt îngreunate imobilele cu datorii să-și înainteze coalele de fasiuni compusă în acest mod, — în terminul de sus la oficiul amintit, căci coalele incurgânde mai târziu nu să vor lua în considerare.

Caransebeș la 1-lea Ianuarie 1908.

Bastius Ede,
primar subst.

Anunțuri mărunte.

Se plătesc la administrație pentru un cuvânt 2 fil., iar cu litere grase 4 fil.

Un tinăr

cu venit de aproape 4000 cor. la an, blond, înalt pe această cale caută a se căsători. Pot reflecta domnișoare sub 20 ani, brunete, svelte, destul de înalte. Respectivetele sunt rugate a-și trimite fotografia la adresa ziarului sub adresa: »Discreți până la moarte.

Depărtare.

Abia aștept ceasul întâlniri. Numai acuma (când ești departe văd. cât de tare, cu câtă nebuție te iubesc. Cu groapă mă gândesc cum ar fi, de ai fi vecinic așa departe. Așa-i că vii, pe când mi-ai promis? Al tău Sever.

Aglăia.

Luni sara vii la teatru.

O domnișoară,

căreia toată lumea îi spune, că-i frumoasă, ar voi să se mărite. Se cere, ca concurenții să fie bruneti, violi, cu poziție frumoasă socială, să aibă un venit cel puțin 150 fil. Zestrea mea e 40.000 cor. Terminul concursului e ultima zi a lui Februarie n Rog posta-restante fotografile sub adresa: *Brunetul...*

„Prea târziu“.

«Credeam, că te-am uitat, dar astăzi...» De ce mă temeam, s'a întâmplat. Ți-aduci aminte de fericita soră?

Adio.

A sosit epistolă. În sările de acum nu pot veni. Sunt foarte ocupată cu lucrul. Voiu reveni cu altă epistolă.

Toma Finz

Măestru — lemnaș întreprinzător de zidiri și neguțător de lemne în Caransebeș.

Recomand M. On. public din Caransebeș și jur bine asortatul meu deposit de lemne de clădit de brad, de molin, de gorun și de teiu, de blane de latezi, de trepte, de scânduri de molin ghiluite și ghinuite (gefalzt) pentru padimente, toate deplin uscate, mai departe țement de Portland, carton asfaltat pentru acoperiș, pături de izolare pentru a delătura umezala păreților, cătrană (boază) și carbolineu cu prețurile mai moderate. — Comandele se efectuează prompt și în modul cel mai conștiințios și se espiadează la toate stațiunile căilor ferate.

Întreprind clădiri noi: Case de locuit, clădiri de școală, de biserici și de poduri, fac padimente de terrazs, în biserici și primesc tot felul de renovări la edificii vechi fac acoperișuri de carton asfaltat în calitate excelență chiar și pe acoperișuri vechi de șindilă, acoperișuri bine probate.

Publicațiune.

Conform ordinațiunei Inaltului ministeriu de agricultură Nr. 60900/1896 să aduce la cunoștință, că în anul acesta vor ajunge spre vânzare la subscrisa administrațiune. — **Ripária — portalis Rupestris — Monticólo și**

Vitis — Solonins,

vițe americane sătbatice pre ales de clasă primă cu sau fără rădăcină (netede) precum și tot pre aceste trupini cu cele nafine și diferite soiuri de struguri de vin și desert nobilitate

ultoni cu rădăcină.

**Badacsonyvidéki Szőlőtelep
kezelősége,**

Tapolca (a Balaton mellett.)

2318—1907. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a kassai kir. törvényszéknek 1907. évi 11614 p. számú végzése következtében Dr. Friedmann Henrik kasügyvéd által képviselt Adler és Gold javára Lichtneckert János s. t. karánsebesi lakosok ellen 284 K 88 f. s jár. erejéig 1907. évi november hó 16-án foganatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 3220 kor. becsült következő ingóságok u. m. butorok és vendéglői berendezés, teke asztalok a mely ingók Eisler Ignác 34 kor. 60 fill. Vázsonyi Gyula és Ede 106 kor. Baneth Géza 272 kor. 80 fill. s jár. kielégítésére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járásbíróság 1907.-ik évi V. 1175—2. számú végzés folytán 281 kor, 88 fill. tőkekövetelés, ennek 1907 évi október hó 1 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódij és eddig összesen 59 kor. 95 fillérben bírósilag már megállapított költségek erejéig, adósok lakásán leendő megtartására 1908. évi jan. hó 20-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fogadnak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1907 dec. hó 20-án.

Szentmiklós András,
kir. bir. végrehajtó.

Anunciuri

**se primesc în toate zilele pe
lângă prețurile cele mai moderate,
la administr. foii noastre.**

„Mehadia“ Cassă de păstrare societate pe acții.

P. T.

Acționarii îndreptățiți la vot ai cassei de păstrare »Mehadia« sunt invitați cu tot respectul a participa la a

III-a adunare generală ordinară,

care se va ținea Duminică în 2 Februarie 1908 la carele 9 a. m. în localul casinei.

OBIECȚELE:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1907, prezentarea bilanțului, raportul comitetului de supraveghiere și darea absolutului; propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere referitor la împărțirea venitului pe anul de gestiune 1907.
2. Alegerea direcțiunii.
3. Alegerea membrilor de lipsă în comitet, conform §. 23 de statute.
4. Propuneri.
5. Alegerea a 2 membrii pentru autentificarea protocolului.

Géza Péczely m. p.
președinte

§. 13. Fiecare acție nu îndreptățește decât numai la un singur vot în adunarea generală un acționar însă nu poate reprezenta mai mult de 10 voturi fie prin sine însuși fie prin altul. Acționarul nu poate primi spre reprezentare decât numai atâtea acții, câte are el însuși, mai mult de 10 voturi însă nu poate da un acționar, fie pe temeiul acțiilor proprii dimpreună cu ale altuia. Pentru a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut acția sa dimpreună cu cupoanele până la 29 Ianuarie 1908 la oarele 5 după amiază. După o acție transcrisă, noul acționar numai atunci are drept de vot, dacă de la transcriere până la ziua adunării generale, respectivul a fost cel puțin 1 lună în posesiunea aceleia. La această adunare generală toți aceia cari au subscris pentru emisiunea acțiilor noi, conform §. 13 din statute, au cuvânt și vot la punct. 3, 4 și 6, având însă a depune libelele în loc acții.

Activa			CONTUL BILANȚULUI		Pasiva	
Cassa	17590	03	Capital acționar	100000	—	
Cambii	429999	85	Fond de rezervă	18801	05	
Hârtii de valoare	2000	—	Reescompte	117970	—	
Cassa de păstrare postală	445	21	Depuneri spre fructificare	194399	61	
Mobilier	1192	33	Dividende neridicate	36	—	
Interese reescompte ant.	1229	—	Tantieme neridicate	77	19	
			Interese tranșorii	4077	22	
			Profit curat	17095	35	
	452466	42		452466	42	

Perderi			CONDUL PERDERILOR ȘI AL PROFITULUI		Venite	
Interese depuneri	11146	12	Interese escompte	54274	76	
Cont. după inter. depuneri	1114	61	Interese efecte	160	—	
Dare de stat și comună	2556	89	Provisiune	7	50	
Spese diverse	1603	13	Venite diverse	48	14	
Salare	4990	50				
Interese reescompte	12189	99				
Chirie	735	—				
Spese advocatiale	133	94				
Amortizarea din mobilar	62	—				
Competințe de timbru	447	40				
Dubiose	516	—				
Dotarea fondului de rezervă	1899	48				
Profit curat	17095	35				
	54490	41		54490	41	

Mehadia, 31 Decembre 1907.

Ienachie Chiflican m. p. Simeon Ion m. p. Géza Péczely m. p. Martin Cincheza m. p.
cassier. dir. executiv. președinte. contabil,

DIRECȚIUNEA:

George Popescu m. p. Constanțin Burdia m. p. Carl Schwab m. p.
Consilier de curte, cavalier al ordinului Francisc Iosif deputat dietal și președintele Comunității de avere.
K. Colae Stroescu m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Subsemnatul comitet de supraveghiere, am examinat contul prezent al bilanțului, precum și cel al perderilor și al profitului și confrontându-le cu registrele principale și auxiliare purtate în bună regulă, le-am găsit cu acelea în consonanță și esacte.

Eduard Bastius m. p. Ion Grozavescu m. p. Dragalina Patriciu m. p.
Nicolae Spăteriu m. p. Carl Rislics m. p.

2303—1907. vhtó szám.

Arverési hirdetmény.

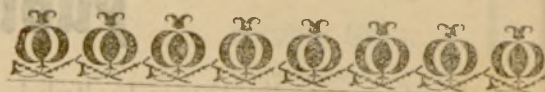
Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezenem közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. járásbírósnak 1907. évi Sp. I. 142—3. végzése következtében Eperjesi és Fűszkő cég javára Sigethy Károly ruszkabányalagos ellen 41 kor. 95 fill. s jár. erejű 1907. évi november hó 13-án fogantott kielégítési végrehajtás útján le-é felülfoglalt és 810 korra becsült következő ingóságok, u. m. 1 zongora és butorok, amely az Erste Pfarmatische gewesenschafft 314 kor. 40 fill. s jár. kielégítéséris nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Karánsebesi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 1240 2. számú végzése folytán 41 kor. 95 fill. tőkekövetelésének 1907. évi február 22-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 46 K. 95f.-ben bírósággal már megállapított költségek erejéig, adós lakásán leendő megtartására 1908. évi január hó 31 napjának d. e. 9 órája határidőül kitzetel és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsárolatul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1908. évi január hó 2-ik napján.

Szentmiklós András
kir. bír. végrehajtó.

237 szám
kig. 1908.

A bozovicsi j. főszolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

Krassó-Szörényvármegye bozovicsi járásban üresedésben levő és helyettesítés útján betöltött bozovicsi körorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A kör 13 községből áll melynek székhelye Bozovics.

A körorvos javadalmazása 1600 korona fizetés és 600 kor. utiátalány Ezenkívül szabályrendeletileg megállapított díjak.

A pályázni óhajtokat felhívom, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényüket folyó évi január hó 25-ig amnyival is inkább nyujtsák be hozám, mert később érkezőket figyelembe nem veszem.

A választást folyó évi január hó 28-án d. u. 2 órakor Bozovics község házánál fogom megtartani.

Bozovics, 1908 évi január hó 9

Péczely Géza, főszolgabíró.